

عکس‌ها از نعیم احمدی / ایران ورزشی

آغاز لیگ برای تیم ملی

با اعلام تاریخ بازی‌های تیم ملی در مقدماتی جام جهانی در پاییز امسال، فدراسیون فوتبال تصمیم گرفته تا مسابقات باقیمانده لیگ را تحت هر شرایطی برگزار کند تا اینچنین تیم ملی را مهیای رقابت‌های مقدماتی جام جهانی در مهر و آبان کند. تصمیمی که در ظاهر به سود تیم ملی خواهد بود اگرچه حضور پرتعداد لژیونرها در ترکیب تیم ملی این ماجرا را متفاوت جلوه می‌دهد. آیا برگزاری لیگ به آماده‌سازی تیم ملی کمک خواهد کرد؟ پرونده امروز این ماجرا را واکاوی می‌کند.

تیم ملی هیچ برنامه روشنی برای فردا ندارد

آینده نامعلوم

مازیار حکمت

منافع ملی برتر از منافع باشگاهی

به خاطر تیم ملی پرونده لیگ را ببندید!

سام ستارزاده

ملی‌پوشان احتمالی که در شرایط پساقرنطینه نتوانسته‌اند تمرینات کافی برای بازیابی آمادگی جسمانی خود داشته باشند، خسته از فشردگی مسابقات در ۹ هفته پایانی، در کمترین زمان ممکن باید خود را برای فصل تازه‌ای آماده کنند که در ابتدای آن فیکادی سرنوشت‌سازشان برنامه‌ریزی شده است. دور شدن این بازیکنان از وضعیت بدنی ایده‌آل خود به یک طرف؛ شاید برگزاری فشرده لیگ در همین تابستان برای بسیاری از ستارگان فوتبال داخلی آسیب‌دیدگی‌های شدید به‌ارمغان بیاورد و دوست اسکوچیچ را برای رویارویی با عراق و بحرین تنگ سازد. بحث «سلامت بازیکنان» که بسیار هم مهم است، در این متن مطرح نمی‌شود؛ کم‌اینکه نگرانی در مورد همین موضوع می‌تواند از بعد روانی هر بازیکنی را تحت‌الشعاع قرار دهد و حتی زمینه‌ساز آسیب‌های جسمانی‌اش شود. تعطیلی لیگ شاید برای یک یا چند باشگاه دلپذیر نباشد؛ ولی این فرصت را می‌دهد تا برترین‌های لیگ برای رسیدن به مرز آمادگی از حداکثر زمان ممکن در پیش فصل بهره ببرند و در همان هفته‌های ابتدایی لیگ به فرم مطلوب خود برسند. البته مشهود است که، اینکه برگ آخر داستان لیگ نوزدهم سفید می‌ماند یادار اواسط تابستان نوشته می‌شود؛ تصمیمی است که باید از ابعاد متعددی بررسی شود. ولی کاش حتی اگر شده، یک مسئول مربوطه به فکر منافع فوتبال ملی باشد و این منافع را در فرآیند تصمیم‌گیری لحاظ کند.

وقتی صحبت از ادامه لیگ به میان می‌آید، هر منفعت و ضرر فردی یا جمعی سنجیده می‌شود؛ غیر از تأثیر این تصمیم در سرنوشت تیم ملی. در حالی که تاریخ دیدارهای تعیین‌کننده ملی‌پوشان در مقدماتی جام جهانی در مهر و آبان سال جاری نهایی شده است، تیمی که دو سال پیش تقریباً در چنین روزهایی ماجراجویی‌هایش ما را میان زمین و هوا معلق نگاه می‌داشت، به افسانه‌ای سپرده شده به دست باد فراموشی بدل گشته. تیم ملی این روزها حتی دغدغه نخست متولی‌اش که روی لبه پرتگاه تعلیق راه می‌رود هم نیست؛ ولی لیگی که کیفیت آن با تیم ملی رابطه مستقیم دارد، باید یک تصمیم‌خردمندانه می‌تواند حامی بزرگ آن باشد. البته در دوراهی ادامه و تعطیلی، مسیر برای لیگ نوزدهم مشخص شده. اما از مسائلی که حائز اهمیت به شمار می‌رود، تأثیر این انتخاب بر کیفیت بازیکنان لیگ برتری است. کافست این نکته که در آخرین اردوی رسمی تیم ملی، ۱۳ بازیکن از لیگ داخلی حضور داشته‌اند را کنار خط و نشان‌هایی بگذارید که دراگان اسکوچیچ برای لیگ کشیده و در مصاحبه‌هایش هم بارها به آن اشاره کرده؛ به‌ویژه برنامه‌اش برای پوست‌اندازی در تیم ملی که بدیهی است با اتکا به محصولات لیگ پدید خواهد آمد. تصور کنید ۲۵ خردادماه، بنا بر رساندن فصل جاری به خط پایان گذاشته شود.

می‌دانند و عده‌ای ادامه موج اول. اما هر چه هست یعنی خطر کاهش پیدا نکرده و آمار مبتلایان به کرونا در حال افزایش است. در چنین شرایطی برگزاری لیگ برتر می‌تواند بسیار خطرناک باشد و از آن خطرناک‌تر برگزاری بازی‌های لیگ دسته اول است، چون تیم‌ها حتی در لیگ برتر توان اقتصادی رعایت پروتکل‌ها را ندارند. برگزاری لیگ برتر حتماً می‌تواند به تیم ملی کمک کند اما خود یک خطر برای فوتبال ایران است و می‌تواند آثار بدی داشته باشد. موافقان برگزاری لیگ به اثرش برای تیم ملی اشاره دارند و مخالفان به خطرات انسانی برگزاری لیگ اشاره می‌کنند. تصمیم‌گیرندگان نیز کار خودشان را می‌کنند و توجهی به نظرات ندارند. تیم ملی با دراگان اسکوچیچ روزهای سختی را پشت سر گذاشته، از این منظر که هنوز یک اردو نتوانسته برگزار کند باید بازی تدارکاتی را تجربه نکرده است. برگزار نشدن لیگ و دوری بازیکنان تیم ملی از بازی‌های باشگاهی، تیم ملی را دچار بحران بزرگی خواهد کرد. این یک بحران کوچک نیست و می‌تواند به حذف ایران از جام جهانی قطر منجر شود. تیم ملی به اندازه کافی در وضعیت بحرانی قرار گرفته و صعودش به خطر افتاده و شرکت در بازی‌های آینده با بازیکنان ناآماده می‌تواند به حذف ایران منجر شود. در این میان باید راه‌هایی پیدا کرد که بتوانیم از این وضعیت بگریزیم. ما در فوتبال ایران تصمیمات این روزها با لجبازی و بی‌خردی توأم شده است. تیم ملی را در ماه‌های آینده در وضعیتی نامعلوم می‌بینیم و این یعنی اسکوچیچ و همکارانش بدون برنامه‌ای برای آینده فقط روزها را می‌گذرانند.

برگزاری بازی‌های تیم ملی در راه جام جهانی قطر و جام ملت‌های چین در مهر و آبان بدون برگزاری لیگ برتر و با بازیکنان ناآماده می‌تواند منجر به حذف ایران در مرحله گروهی شود و پروژه ناکامی تیم ملی را کامل کند. اگر لیگ برگزار نشود، در مهر و آبان با بازیکنانی باید مرحله گروهی را ادامه دهیم که نمی‌توانند بار سنگین صعود را بر دوش بکشند، چون چیزی بیش از ۷ ماه در بازی‌ها شرکت نکرده‌اند و بی‌شک نمی‌توانند در شرایط مسابقه باشند. اگرچه تیم ملی اغلب با لژیونرها ارنج می‌شود اما فراموش نکنیم که بسیاری از بازیکنان لیگ برتر نیز نقش‌های سرنوشت‌ساز در بازی‌های ملی دارند. در ضمن لژیونرها نیز دچار مسأله دوری از مسابقات هستند و این می‌تواند برای تیم ملی خطرناک باشد. فیفا و کنفدراسیون فوتبال آسیا اگرچه برنامه بازی‌های ملی را اعلام کرده‌اند اما می‌دانند که در صورت تعطیلی لیگ‌ها نمی‌توان بازیکنانی ناآماده را برای بازی‌های ملی به میدان فرستاد. فیفا نیز بارها به اهمیت این موضوعات اشاره کرده و نگرانی خود را بابت مصدومیت بازیکنان و نزول کیفیت بازی‌ها اعلام کرده است. امروز شاید غیرقابل پیش‌بینی باشد اما در آینده شاید حتی تاریخ بازی‌ها و محل برگزاری بازی‌های ملی دوباره بحث برانگیز باشد و تغییر کند. ایران در شرایطی قصد برگزاری لیگ برتر را دارد که در همین روزهای اخیر اخبار نگران‌کننده درباره شیوع دوباره ویروس کرونا خوانده‌ایم. عده‌ای آن را موج دوم شیوع ویروس